

எபேசியர்

ஓர் முகவரை

எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் “முழு வேதாகமத்திலும் மிகவும் ஆழமான ஒரு புத்தகம்” என்று அழைக்கப்படுகிறது.¹ வேதாகமத்தில் உள்ள, ரோமர் போன்ற பிற புத்தகங்களின் மாணவர்கள், விதிவிலக்காக இந்த நிருபத்திற்கு ஒரு உயர்வான மதிப்பைக் கொண்டிருக்கக் கூடும். இந்த உண்மை எபேசியர் புத்தகம் தேவனுடைய நித்திய நோக்கத்தை கொஞ்சமும் குறைவுபடாத நிலையில் பேசுகிறது என்கிற உண்மை அதற்குரிய பாராட்டைப் பெற தகுதி பெற்றுள்ளது.

ஆசிரியர்

உள்ளான ஆதாரங்கள்

எபேசியர் புத்தகத்தின் ஆசிரியர் தன்னை, “இயேசு கிறிஸ்துவினுடைய அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் ...” என்றும் (1:1), “பவுலாகிய நான் ... இயேசு கிறிஸ்துவினிமித்தம் கட்டுண்டவனாயிருக்கிறேன்” என்றும் (3:1) குறிப்பிடுகிறார். இந்த நிருபத்தின் வாழ்த்துரையும் இடையிலே தோன்றும் பவுலின் பெயரும் குறிப்பிடப்படுகிற விதம் மற்ற நிருபங்களில் குறிப்பிடப்படுகிற விதத்தில் அமைந்துள்ளது.² எபேசியரை எழுதிய ஆசிரியரின் தன்னிலையைக் குறிப்பிடக்கூடியதான வாக்கியங்களைக் கொண்டு வாசிப்பவர்களுக்கு ஆக்கியோனின் சமூகத்தை விவரிக்கிறது:

அவர் தனிப்பட்ட முறையில் அதன் வாசகர்களின் விசுவாசத்தையும் மற்ற பரிசுத்தவான்களின் மேலுள்ள அன்பையுங்குறித்து அறிந்திருந்தார் [1:15]; அவர்களுக்காக தேவனுக்கு தனது ஸ்தோத்திரத்தைச் செலுத்தினார் [1:16]; தன்னை “கிறிஸ்து இயேசுவினிமித்தம் கட்டுண்டவர்” என்று சொன்னார் [3:1; 4:1]; தனிப்பட்ட முறையில் அவருக்கு வெளிப்படுத்தப்பட்ட இரகசியத்தை அவர் சுட்டிக் காட்டினார் [3:3-6]; தான் ஊழியக்காரனாவதற்கு தேவனுடைய பலத்த சத்துவத்தால் தனக்குக் கிருபையளிக்கப்பட்டதை எடுத்துக் காட்டுகிறார் [3:7]; வாசகர்கள் அவருடைய அந்தநேர உபத்திரவங்களைக் கண்டு மனம் தளரவேண்டாம் என்று அவர்களுக்கு அறிவுறுத்தினார் [3:13]; தாழ்மையுடன் அவர்களுக்காக வேண்டுகல் பண்ணுகிற தன்மையைக் குறிப்பிட்டார் [3:14-19]; வாசகர்களுக்கு இப்போது தேவையான புதிய வாழ்க்கையையும் புறஜாதியாரின் அறியாமையிலும் சகலவித அசுத்தங்களின் பின்னணியிலும் இருந்து சிந்திக்கும்படி உறுதிப்படுத்துகிறார் [4:17-19]; இரகசியத்தைக் குறித்து தனது சுய விளக்கத்தை அளித்தார் [5:32]; கட்டப்பட்டிருக்கிற ஸ்தானாபதியாக பேச வேண்டியபடி நைரியமாய்ப் பேசத்தக்கதாக தனக்காக விண்ணப்பம் பண்ணும்படி வேண்டினார் [6:19]; தனது தனிப்பட்ட வாழ்த்துக்களுடன் நிருபத்தை நிறைவு செய்கிறார் [6:21, 22].

இந்த உறுதியான ஆதாரங்களிலிருந்து, ஆக்கியோன் வாசகர் உறவுமுறையில் காணும், பவுலின் தனித்துவம் போதியளவுக்கு பகுத்தறியப்படக் கூடும். உண்மையில் அவரைக் குறித்து அவருடைய மற்ற நிருபங்களில் குறிப்பிடப்பட்டவைகளோடு ஒத்துப் போவதைக் காணலாம்.³

பவுல் தனது மற்ற நிருபங்களில் குறிப்பிடுகிற தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரஞ் செலுத்துதல், உபதேசக் கோட்பாட்டுக்கு கடந்து செல்லுதல், செயலில் பயன்படுத்தும் முறையைக் குறிக்கும் முடிவுரை, புத்திமதி, மற்றும் தனிப்பட்ட விஷயங்கள் ஆகியன போன்றே எபேசியர் நிருபமும் தொடருகிறது. அதன் எழுத்து நடையும் பவுலுக்குரியது. “ஏறத்தாழ ஒவ்வொரு வாக்கியமும் பவுல் மற்ற புத்தகங்களில் குறிப்பிட்ட சொல்லமைப்பை எதிரொலிக்கிறது.”⁴ உதாரணமாக, எபேசியரில் உள்ள 155 வசனங்களில் வித்தியாசப்பட்ட ரீதியில் அடையாளப்படுத்தும் 78 வசனங்கள் கொலோசெயரில் காணப்படுகிறது.⁵ பெரும்பாலான வல்லுனர்கள் கொலோசெயர் புத்தகம் பவுலால் எழுதப்பட்டதாக ஒப்புக் கொள்கின்றனர், மேலும் இரண்டு நிருபங்களின் தாக்கமும் இரண்டையும் பவுல்தான் எழுதினார் என்பதற்கு ஒத்துப்போகும் தன்மையைக் கொண்டுள்ளன.

புறம்பான ஆதாரங்கள்

சார்லஸ் ஸ்மீத் லூவிஸ், “பவுல் எழுதினதாகச் சுட்டிக் காட்டப்படும் மற்ற எல்லா நிருபங்களையும் விட ... எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம் என்று நாம் அறிந்துள்ள புத்தகம் அதன் ஆரம்பம் மற்றும் தொடர் பயன்பாட்டிற்கான பலமான சங்கிலி போன்ற சான்று இருந்துள்ளது” என்கிறார்.⁶ இரண்டாம் நூற்றாண்டின் மத்தியில் மிக அதிகமாய் பாரம்பரிய கிறிஸ்தவர்கள் மற்றும் மார்க்க எதிராளிகள் மத்தியில் விநியோகிக்கப்பட்ட புத்தகமாக இது இருந்துள்ளது.

மார்சியோனின் அமைவு பெற்ற முந்திய கிறிஸ்தவ சட்டதிட்டங்களுடன் உள்ளடக்கப்பட்டது (கி.பி. 140), ஆனால் “லவோதிகேயர்” எனும் பெயரில் உட்படுத்தப்பட்டது. அதன் பவுலின் மூலப்பிரதி இந்த நேரத்தில் எவ்விதக் குறையும் இல்லாதிருந்தது, அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் மாத்திரமே தனக்கான அதிகாரி என்று மார்சியோன் ஏற்றுக் கொண்டது. முராதோரியன் சட்டதிட்டங்களில் (கி.பி. 180) பவுலின் நிருபங்களின் கீழ் சேர்க்கப்பட்டது. இலத்தீன் சிரியாக் மொழிபெயர்ப்புகளில் ஆரம்ப ஆதாரங்களில் பவுலின் நிருபங்களும் அமைந்தன ... ரோமாபுரியைச் சேர்ந்த கிலமெந்து, இக்னேசியஸ், பாலிக் கார்ப், ஹெர்மாஸ், டைடாக் கேவும் கூட எழுதிய எழுத்து நடை அவைகளில் காணப்படுகிறது.⁷

ஆட்சேபணைகள்

பவுலே எபேசியர் நிருபத்தின் ஆசிரியர் என்பதை பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் இறை நம்பிக்கையற்றோரின் உச்சக்கட்ட குற்றச் சாட்டு எழும்பும் வரை யாரும் சந்தேகப்படவில்லை.⁸ பவுலே இதன் ஆசிரியர் என்பதற்கான ஆட்டேபணைகள் ஆறு பாகமாக சுருக்கிச் சொல்லப்படுகிறதாவது:⁹

(1) “எபேசியரில் நாற்பத்திரண்டு வார்த்தைகள் அவர் அதை எழுதவில்லை

என நிருபிக்க புதிராகச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.” எப்படியிருப்பினும், பவுல் தனது நிருபத்தின் ஏற்புடமை பெற்ற நிருபங்களில் புதிரான வார்த்தைகளை பயன்படுத்தியிருக்கிறார். ஒருவர் தேவன் இருக்கிறார் என்ற சாட்சியத்தைக் கொண்ட ஒரு நிருபத்தையும் சபையைக் குறித்த ஒரு நிருபத்தையும் ஆக இரண்டு நிருபங்களை எழுதியிருந்தால், அவர் வித்தியாசப்பட்ட வார்த்தைகளை பயன்படுத்துவார். பவுல் தனது நிருபங்களுக்கு வித்தியாசப்பட்ட நோக்கங்களை கொண்டிருந்ததால், அவர் தம்மைக் குறிப்பிட வித்தியாசப்பட்ட வழிகளைப் பயன்படுத்துவார் என்று நாம் எதிர்பார்க்கலாம்.

(2) “ ‘இரகசியம்’ எனும் பதம், ‘உக்கிராணத்துவம்’ மற்றும் ‘உடமைகள்’ ஆகியவை இந்த நிருபத்தில் ஒரு புதிய பொருளில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.” இது ஒரு சந்தேகத்துக்குரிய குற்றச்சாட்டு; ஆகிலும் அது உண்மையாகவே இருந்தாலும், ஒரே விதமான பதத்தைப் பயன்படுத்த வேண்டும் என்பதற்கு பவுல் கட்டுப்படுத்தப் பட்டவரல்ல.

(3) “3:6ல் குறிப்பிடப்படுகிற ‘பரிசுத்த அப்போஸ்தலருக்கும், தீர்க்கதரிசிகளுக்கும்’ என்பது (ஒப்பிடுக 2:20; 4:11) இதை எழுதினவர் இரண்டாவது கிறிஸ்தவ தலைமுறையைச் சார்ந்தவர் என்பதையும், அவர்கள் அப்போஸ்தலர்களுக்கு பெரும் மதிப்பளிப்பவராயிருந்திருக்கிறார்கள் என்பதை சுட்டிக்காட்டுகிறது.” ஆகிலும், பவுல் தன்னையும் எபேசு கிறிஸ்தவர்களையும் ‘பரிசுத்தவான்களோடு’ (3:8), அல்லது “பரிசுத்த மனுஷர்களோடு” சேர்த்துப் பேசுகிறார்.

(4) “எபேசியர் நிருபத்தின் முடிவில் தனிப்பட்ட வாழ்த்துரை குறைவுபடுகிறது.” இந்த நிருபம் வித்தியாசப்பட்ட சபைகளின் நடுவே சுற்றுக்குவிடப்பட்ட வேண்டிய ஒன்று என்பதை இது சுட்டிக் காட்டுகிறது.

(5) “ ‘ஒரே சபை’ என்பதற்கான குறிப்புகள் இருக்கின்றன (5:23-32), மாறாக சில உள்ளூர் சபை அல்லது சபைகள் என்பதற்கான வசனங்கள் இல்லை.” இது பவுலுக்கு வழக்கத்துக்கு மாறான ஒன்று ஆகிலும் நிருபம் சென்று சேரவேண்டிய இடத்துடன் ஒத்துப் போகக் கூடியதாக இருக்கிறது.

(6) “பவுலினால் எழுதப்படாத நிருபங்களை ஒத்திருக்கிறது.” இவை எபேசியர் நிருபத்தை பவுல் எழுதவில்லை என்பதற்கான நிருபணம் அல்ல, வித்தியாசப்பட்ட ஆசிரியர்கள் ஒரேவிதமான எழுத்து நடையை ஒரே விதமான கருத்துக்களுக்கு பயன்படுத்தி எழுதியிருக்கிறார்கள்.

தொகுப்புச் சுருக்கமாக, சில வேளைகளில் பவுல் தனது செய்தியை பதிவு பண்ண நகல் எடுப்போரைப் பயன்படுத்தியிருக்கலாம்,¹⁰ ஆகிலும் அவர் எழுதியதாக குறிப்பிடப்படும் புதிய ஏற்பாட்டுப் புத்தகங்கள் வேறு யாரோ எழுதினதற்கான நம்பத்தகு சான்றுகள் எதுவுமில்லை. கிறிஸ்தவத்தின் துவக்கக் காலத்தில் எழுதப்பட்ட அநேக பதிவேடுகள் பழைய ஏற்பாட்டு ஆசிரியர்கள் எழுதிய சுவடிகள்,¹¹ ஆனால் எபேசியருக்கு எழுதின நிருபத்தின் சுய - சாட்சியம் அந்த நிருபம் உலகமெங்கும் பவுலால் எழுதப்பட்டதாக ஏற்றுக் கொண்டு ஆதாரமளிக்கிறது.

தோன்றிய காலமும் எழுதப்பட்ட இடமும்

வல்லுனர்கள் பொதுவாகவே பவுல் இரண்டு சம்பவங்களில் ரோமாபுரியில் சிறைபடுத்தப்பட்டதாக ஒத்துக் கொள்கின்றனர். அப்போஸ்தலர் நடபடிகள்

கி.பி. 62ல் முடிவடைகிறது, அதில் பவுல் ரோமாபுரியில் வீட்டுக் காவலில் இரண்டு வருடங்கள் வைக்கப் பட்டிருந்தார் (நபடிகள் 28:16-31), என்று முடிகிறது. அப்போஸ்தலர் நடபடிகளிலிருந்து பவுல் தனது சவிசேஷ ஊழியத்தைச் செய்யவும், அவர் எழுதுவதற்கும் தேவையான சுதந்திரம் அவருக்கு இருந்ததாக ஆதாரம் அளிக்கிறது.

தனது முதல் ரோமாபுரி காவலில் இருந்த காலத்தில், “அடிமைத்தன நிருபங்கள்” அல்லது “சிறை நிருபங்கள்” என்றழைக்கப்பட்ட - எபேசியர், பிலிப்பியர், கொலோசெயர், மற்றும் பிலேமோன் ஆகியவைகளை பவுல் எழுதினார்.¹² டொனால்டு குத்ரி என்பவர், சாதகம் மற்றும் பாதகம் ஆகியவைகளை ஆராய்ந்த பின்புபவுல் எபேசுவில் சிறைவைக்கப்பட்டிருக்கையில் இந்தக் கட்டுப்பாடுகளுக்கிடையே இந்த நிருபங்களை எழுதினார், என்பது முடிவுகள் பெறாத சாட்சியம் என்று தீர்மானித்தார், ஆகையால், அவர் பாரம்பரிய கண்ணோட்டத்தில் “சிறை நிருபங்கள்” பவுலின் முதல் ரோமாபுரி சிறையிருப்பின் போது எழுதப்பட்டது என்றார்.¹³

கொலோசே பட்டணத்தில் மார்க்கத்துக்கு விரோதமான கலகம் எழுந்தபோது, பவுலின் அறிவுரையைப் பெறவும் மார்க்க விரோதக்காரியங்களை எப்படி சந்திப்பது என்பது குறித்தும் பேச எப்பாபிரா அநேகமாக ரோமாபுரிக்கு பயணப்பட்டுப்போனார் (காண்க கொலோசெயர் 1:7; 4:12, 13). கூடுதலாக பவுல் ஓடிப்போன வேலைக்காரனான ஒனேசிமுவை தொடர்பு கொண்டு, அவனை மனமாற்றி, கொலோசெயுக்கு மீண்டும் தனது எஜமானிடத்தில் போய் சேரும்படி அனுப்பினார்.¹⁴ அநேகமாக தனது மூன்று வருட ஊழியத்தின்போது, எபேசுவில் அந்த அடிமையின் எஜமானன் பிலேமோன் அநேகமாக பவுலால் மனமாற்றப்பட்டிருக்கக் கூடும் (பிலேமோன் 19).¹⁵ கொலோசெயில் எழுந்த மார்க்க விரோதத்தை பரிசீலிக்கவும் ஓடிப்போன அடிமையை வீட்டுக்குத் திருப்பி அனுப்பி அவனைப் பாதுகாக்கவும் பவுல் விரும்பினார். ஆகையால், அவர் கொலோசெயர் மற்றும் பிலேமோன் புத்தகங்களை எழுதி, அவைகளை தீகிக்கு (கொலோசெயர் 4:7) மற்றும் ஒநேசிமு (பிலேமோன் 10-13) மூலம் அனுப்பி வைக்க ஏற்பாடு செய்தார். பிலேமோன், தீகிக்கு மற்றும் ஒநேசிமு ஆகியோர் ஆசியாவுக்கு போகக் வேண்டியவர்களாயிருந்த படியால், சந்தர்ப்பத்தைப் பயன்படுத்தி பவுல் எபேசு பட்டணத்துக்கு ஒரு நிருபத்தை அனுப்ப சாதகமாக்கிக் கொண்டார் (எபேசியர் 6:21, 22). இந்த நிருபம் தேவனுடைய ஒரு முழுமையான நோக்கத்தை குறித்து அந்தப்பட்டணத்தில் இருந்த சகோதரர் அறிந்திருந்ததைக் காட்டிலும் அதிகமானவற்றைக் கொடுத்தது. கி.பி. 60-61 ல் பவுலின் முதலாவது சிறைக்காவலின் போது, கொலோசெயர் மற்றும் பிலேமோன் புத்தகங்களுடன் இதையும் எழுதியிருப்பார் என்று எழுதப்பட்டகாலம் குறிப்பிடப்படுகிறது.¹⁶

சேருமிடம்

எபேசுப் பட்டணம்

எபேசுப் பட்டணம் முதல் நூற்றாண்டில் பெரும் புகழ் பெற்ற பட்டணமாக இருந்தது. முதலாவதாக, அது வியாபார முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. ஏனெனில் அது கேய்ஸ்டர் நதியின் சமவெளியின் வாயிலில் மிகச் சிறப்பான துறைமுகத்தைக் கொண்டு அமைந்திருந்தது. நதியும் கடலுமாக சேர்ந்து வழங்கிய வணிக பலன்களை இப்பட்டணம் அறுவடை செய்து கொண்டிருந்தது. கூடுதலாக, மூன்று பெரிய நெடுஞ்சாலைகளான, ஐபிராத்திலிருந்தும், ஆசியா முனையிலிருந்தும், மீண்டர் சமவெளியிலிருந்தும் பண்ட மாற்று வணிகத்தைச் செய்யும் மையமாக எபேசு திகழ்ந்தது.

இரண்டாவதாக, அரசியல் ரீதியான முக்கியத்துவம் பெற்றதாக எபேசு திகழ்ந்தது ஏனெனில் ரோமாபுரியின் வரையறைக்குட்பட்ட அனுமதியின் பேரில் சுய - அரசமைப்பை அது அனுபவித்தது. இந்தப் பட்டணம் ரோம போர் வீரர்களின் எவ்வித ஆதிக்கத்துக்கும் கீழ்ப்பட்டிருக்கவில்லை, ஜனங்கள் தங்களுக்கான சொந்த அதிகாரிகளை தெரிந்தெடுத்தனர். அதேவேளையில், எபேசு ரோமின் நீதித்துறை சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களுக்கு எபேசு ஒரு மையமாகச் செயல்பட்டது; வருடத்தின் குறிப்பிட்ட காலத்தில் தேசாதிபதி ஆங்கு விசாரணை கூடத்தைக் கொண்டிருப்பார், மேலும், ஒவ்வொரு மே (மாயுஸ்) மாதத்திலும் ஒலிம்பிக் விளையாட்டு போட்டிக்கு ஒத்த, பேனிஓனியன் விளையாட்டுப் போட்டிகள் எபேசுவில் நடந்தது, மற்றும் இந்நிகழ்ச்சிக்கு ஐயோனியா ஜனத்திரள் இந்தப் பட்டணத்துக்கு திரண்டு வந்து கொண்டிருந்தனர்.

மூன்றாவதாக, மார்க்கீதியான முக்கியத்துவம் பெற்றதாக எபேசு விளங்கியது. தியானாள் அல்லது கிரேக்க வேட்டைப் பெண் தெய்வத்தின் கோயில் அதன் மகிமையாகக் கருதப்பட்டது (காண்க நடபடிகள் 19:35), அது ஒருவரும் மனதில் நினைத்துக் கொண்டிராத அளவுக்கு வெகுகாலமாக இருந்துள்ளது. பண்டைய உலகின் ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்றாக அந்தக் கோயில் விளங்கியது. அந்தக் கோயில் 425 அடி நீளமும், 220 அடி அகலமும், 60 அடி உயரமும் கொண்டிருந்தது. கோயில் தூண்கள் நிறுத்தப்பட்டு அவற்றில் 127 சலவைக்கல் தூண்களைக் கொண்டு, அவற்றில் 36 தூண்கள் பொன்னாலும், நகைகளாலும், சிக்கலான செதுக்கப்பட்ட உருவங்களாலும் மூடப்பட்டிருந்தன, கோவிலுக்குள் பலிபீடமும், அவைகளின் பின்பகுதி வெல்வெட் துணியிலான திரைச் சீலைகளும் அமைக்கப்பட்டிருந்தன, திரைச் சீலைகளுக்கப்பால் கிரேக்க வேட்டைப் பெண் தெய்வ (ஆர்டமிஸ்) உருவம் இருந்தது. அந்த சிலையின் ஆரம்பம் பற்றி யாரும் அறிந்திருக்க வில்லை, ஆனாலும் சிலர் அது வானத்திலிருந்து விழுந்ததாக நம்புகின்றனர். அந்த உருவம் ஊசியிலை மரம், தேவதார மரம், கருங்காலி, அல்லது கல்லினால் செய்யப்பட்டிருந்தது. வில்லியம் பார்க்லே பின்வரும் விளக்கத்தைக் கொடுத்தார்:

... அந்த உருவம் கருப்பு நிறத்தில், உட்கார்ந்த நிலையில், அருவருப்பாய்க் காட்சியளித்தது. அது அநேக மார்க்கங்களால்

முடப்பட்ட சரீரமுடையதாயிருந்தது, அது செழிப்பை அடையாளப் படுத்துவதாயிருந்தது, மேலும் அதன் ஒரு கையில் தடியும் மற்றொரு கையில் திரிகுலமும் இருந்தது. அது ஒரு விசித்தரமான, அன்பற்ற, அருவருப்பான முகத்தோற்றமுடைய உருவமாயிருந்தது; அதன் அமர்வு தளத்தில் விநோதமான அடையாளங்கள் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தன, அதன் அர்த்தத்தை ஒருவனும் அறிந்திருக்க வில்லை.¹⁷

தியானாளின் கோயில் தொழுகை கட்டுக்கடங்காத உணர்ச்சி வசப்பட்ட நிலையில் உணர்ச்சிக் கோளாறால் பாதிக்கப்பட்ட முறையில் காணப்படும். அதைத் தொடர்ந்து மிகவும் வெட்கக் கோளானதும் கற்பனைக்கப்பாற்பட்ட செயல்களையும் நடப்பிப்பார்கள். அந்தக் கோயில் ஜனங்களின் விலையுயர்ந்த உடமைகளை பாதுகாக்க வேண்டிய ஒழுங்குகளை செய்திருந்தது, ஆகையால், ஒரு வங்கியைப் போல் செயல்பட்டது. அது மிகவும் மோசமான குற்றவாளிகளுக்கு தஞ்சமளிப்பதாகவும் எபேசவை அசுத்தத்திற்கும் மிகவும் மோசமான கெட்ட நடத்தைக்கும் பேர்போனதாக ஆக்கியிருந்தது. ஆகிலும் அப்போஸ்தலனாகிய பவுல் வேறு எந்த இடத்திலும் தங்கி பிரசங்கித்திராத அளவுக்கு இந்தப்பட்டணத்தில் அதிகமான காலத்தை செலவிட்டார்.¹⁸

எபேசுவில் இருந்த சபை

நடபடிகள் 13-20 ன்படி, பவுல் ஒவ்வொரு முறையும் சிரியாவிலுள்ள அந்தியோகியாவில் புறப்பட்டு, மூன்று சவிசேஷப் பயணத்தைச் செய்தார். ஃபிரேங்க் ஜே குட்வின்¹⁹ மற்றும் டொனால்டு குத்ரி²⁰ இந்தப் பயணங்களை கி.பி.45, 58ல் இடம் பெற்றதாக குறிப்பிடுகின்றனர். பவுல் எபேசு பட்டணத்தில் செய்த ஊழியம் குறித்து நடபடிகள் 18-20 ல் சொல்லப்படுகிறது, அதில் அவர் தனது இரண்டாவது சவிசேஷப் பயணத்தின் போது இந்தப் பட்டணத்துக்கு வந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் ஒரு குறுகிய காலம் மட்டுமே தங்கிய அவர், மீண்டும் வருவதாக வாக்களித்து போனார் (நடபடிகள் 18:19-21).

தனது மூன்றாவது பயணத்தில், கி.பி. 50 களில், மறுபடியும் இந்தப் பட்டணத்துக்கு வந்தார். பவுல் அங்கே குறிப்பிட்ட சில சீஷர்களைக் கண்டார். அவர்கள் அப்பொல்லாவின் பிரசங்கத்தைக்கேட்டு கீழ்ப்படிந்திருப்பார்கள் என்பதில் சந்தேகமில்லை. அப்பொல்லோ என்பவன் அங்கே ஆக்கில்லா பிரிஸ்கில்லா ஆகியோர் தனக்குத் தேவனுடைய வசனத்தைத் திட்டமாய் போதிக்கும் வரை யோவான் கொடுத்த ஞானஸ்நானத்தைக் கொடுத்து, அங்கே ஊழியம் செய்து வந்தான் (நடபடிகள் 18:24-26).

கிறிஸ்துவின் ஊழிய காலத்துக்கு முன்பு, யோவான் வந்து பிரசங்கித்து ஜனங்களை பாவமன்னிப்பிற்கென்று ஞானஸ்நானப்படுத்தினான். யூதேயாவிலுள்ள வனாந்தரமெங்கும் யோவான் “பாவமன்னிப்புக் கென்று மனந்திரும்புதலுக்கேற்ற ஞானஸ்நானத்தைக் குறித்து” பிரசங்கித்தான் (மாற்கு 1:4). வருகிற கிறிஸ்துவுக்காக இந்த ஞானஸ்நானம் ஜனங்களை ஆயத்தப்படுத்தும்படி கொடுக்கப்பட்டது (காண்க யோவான் 1:19-51). இருப்பினும், கிறிஸ்து மரித்து உயிர்த்தெழுந்து நடபடிகள் 2 ம் அதிகாரத்தில் சபை ஸ்தாபிதம் பெற்றது முதல், யோவானின் ஞானஸ்நானம் இனியும் கொடுக்கப்படவில்லை. எபேசுவில் அப்பொல்லோ யோவானின்

ஞானஸ்நானத்தை மாத்திரம் போதித்து வந்தமையால், நடபடிகள் 19ல் கிறிஸ்தவர்களானவர்கள் இனியும் தகுதிபெறாத ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றிருந்தார்கள்.

கிறிஸ்துவுடனான அவர்களின் உறவுமுறையை தெளிவுபடுத்தும் பொருட்டு பவுல் எபேசு விசுவாசிகளை கேட்டதாவது, “நீங்கள் விசுவாசிகளானபோது பரிசுத்த ஆவியைப் பெற்றீர்களா?” (நடபடிகள் 19:2). அதற்கு அவர்கள், “பரிசுத்த ஆவி உண்டென்பதை நாங்கள் கேள்விப்படவே இல்லை” என்ற போது அவர்கள் முறையான ஞானஸ்நானத்தைப் பெற்றிருக்கவில்லை என்று பவுல் அறிந்திருந்தார். இயேசுவால் கட்டளையிடப்பட்ட ஞானஸ்நானம் பெறாதேதே நாளிலிருந்து “இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே” செயல்படுத்தப்பட்டது, அதன் வாக்குத்தத்தமான “பாவமன்னிப்பு” “பரிசுத்த ஆவியின் வரமும்” அளிக்கப்படுகிறது (நடபடிகள் 2:38). ஆகையால், “இயேசு கிறிஸ்துவின் நாமத்தினாலே” ஞானஸ்நானம் பெறும்படி பவுல் கட்டளையிட்டான் (நடபடிகள் 19:5). ஏற்கனவே ஞானஸ்நானம் பெற்றவர்கள், ஞானஸ்நானத்தின் நோக்கத்தை அவர்கள் புரிந்து கொண்டிருக்க வில்லை என்பதை கண்டபோது, சரியான காரணத்துக்காக இரண்டாம் முறை முழுக்கப்பட்டார்கள். இப்படியாக, எபேசு பட்டணத்து சபை நாட்டப்பட்டது.

பவுல் எபேசுவில் யூதர்களோடும் கிரேக்கரோடும் சமார் மூன்று வருடங்கள் ஊழியம் செய்தார் (நடபடிகள் 19:8-10; 20:31), ஆதலால் தேவனுடைய வசனம் பலமாய் விருத்தியடைந்து மேற்கொண்டது (19:20). கிரேக்க வேட்டைப் பெண் தெய்வத்தை பாதுகாக்கும் பொருட்டு எழுந்த கலகத்தால், பவுல் எபேசுவை விட்டு மக்கதோனியாவுக்குப் போனார் (நடபடிகள் 20:1); ஆகிலும் அந்த மூன்று வருட காலக் கட்டத்தில் சபை பலமாய் நாட்டப்பட்டிருந்தது. எருசலேமுக்குப் போகும் வழியில், எபேசுப் பட்டணத்து மூப்பர்களை மிலேத்துவில் பவுல் சந்தித்து பேசிய மிகவும் மனதுருக்கமான பிரியாவிடை உரையாடல் நடபடிகள் 20:17-38 ல் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

“எபேசுவில்” (1:1)

எபேசுவுக்கு நிருபம் அனுப்பப்பட்டதா? ஆரம்ப வசனத்திலேயே “எபேசுவிலே” என்று தொடங்கும் வாக்கியம் அனைத்துப் பிரதியிலும் மூன்று தவிர மற்ற எல்லாவற்றிலும் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (1:1). மேலும், எல்லா பழங்காலப் பிரதிகளும் மொழிபெயர்ப்புகளில் இந்த பதத்தை உள்ளடக்கியுள்ளன. முராட்டோரியன் சட்டதிட்டங்களான மார்க்க அமைப்பு, இரேனியஸ், தெர்துல்லியோன், அலெக்ஸாந்திரியாவைச் சேர்ந்த கிலெமந்து, மற்றும் ஆரியென் இந்த நிருபத்தை “எபேசியருக்கு எழுதின நிருபம்” என்று பேசினார்.²¹ அநேக ஆரம்பகால எழுத்தாளர்கள் இந்த நிருபம் எபேசியருக்கு எழுதப்பட்டது என்பதை அது மூலப் பிரதியில் “எபேசுவில்” எனும் பதம் இருந்ததோ இல்லையோ என்று பார்க்காமல் அங்கீகரித்தார்கள்.²² இதனால் எபேசியர் நிருபத்தை எபேசியர்கள்தான் பெற்றனர் என்று ஏற்றுக் கொண்டுள்ளனர், பரிசீலிக்க வேண்டியது இன்னும் உள்ளது.

இந்த நிருபம் ஆசியாவிடமிருந்து அநேக சபைகளுக்கு ஒரு சுற்றறிக்கையைப் போல அனுப்பப்பட்டதா? “எபேசுவில்” எனும் பதம் காணப்படாத மூன்று

கிரேக்கப் பிரதிகள் சீனாய் ஆகமம், வாடிக்கன் ஆகமம், மற்றும் பி46.²³ இந்த மூன்றில் முதல் இரண்டும் இருப்பவைகளிலேயே மிகவும் பழமை வாய்ந்ததும் சிறந்ததுமான பிரதிகள், கடைசியான (மூன்றாவதோ நல்லதும் மிகச் சிறிய எழுத்துக்களைக் கொண்டதுமான மிகவும் சீழான எழுத்துக்களால் எழுதப்பட்டதுமான பிரதி. சிலர் 1:15ஐச் சுட்டிக் காட்டி மற்றவர்கள் சொல்லித்தான் இந்த நிருபத்தைப் பெற்றவர்களின் மனமாற்றத்தை பவுல் அறிந்து கொண்டார் என்று ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர். இது விநோதமாய்க் காணுகிறது, ஏனெனில் பவுல் எபேசுவில் மூன்று வருடங்களுக்கு மேல் செலவிட்டார். எப்படியிருப்பினும், எபேசுவை விட்டு பிரிந்து போனதிலிருந்து பவுல் அவர்களின் விசுவாச வளர்ச்சியையும் அன்பையும் குறிப்பிட்டு பேசியிருக்கக் கூடும். கூடுதலாக, சிலர் 3:2 ஐ சுட்டிக்காட்டி, எபேசியர்கள் பவுலை மரியாதையினிமித்தமே அறிந்திருந்தார்கள் என்கின்றனர். இருப்பினும் அப்போஸ்தலனிடமிருந்தே பவுலின் ஊழியத்தைக் குறித்து, அவர்கள் கேள்விப்பட்டிருக்கக் கூடும். மேலும், பவுலின் எழுத்துக்கள் தேவனால் கொடுக்கப்பட்ட வெளிப்பாடா இல்லையா என்பதை எபேசியர்களே தீர்ப்பு செய்ய வேண்டும் எனும் பொருளைக் கொடுக்கத் தக்கதாக 3:2-4 ற்கு விளக்கவுரை அளிக்கப்படுகிறது. இது நிருபத்தையே குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம்.

தொடர்ந்து காணும் ஆதாரமாக எபேசியர் நிருபம் ஒரு சுற்றறிக்கை நிருபம் என்பதற்கு உள்ள உண்மை நிலை, பவுல் தான் நன்கறிந்த சபைக்கு, தனது வழக்கத்தின்படி, தனிப்பட்ட வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கவில்லை. மேலும், 6:23, 24 ல் குறிப்பிடும் விண்ணப்பஞ் செய்தல், பவுல் தனது பிற நிருபங்களில் பயன்படுத்துவது போல முன்னிலையில் குறிப்பாக பயன்படுத்தாமல், படர்க்கையில் பொதுவான வாக்கியமாக பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளது.

ஆதாரங்களை ஆய்வு செய்தபின், அநேக ஆரம்பகால பிரதிகளிலும் ஆதி கிறிஸ்தவர்களின் கருத்துப்படியும் இந்த நிருபம் எபேசுவிலிருக்கிற சபைக்கு குறிப்பாக எழுதப்பட்டிருக்கிறது என்று குறிப்பிடப்படும் போது, “எபேசுவிலே” என பிரசன்னமாயிருக்கும் வார்த்தைகளை எப்படி நாம் விளக்கமளிக்கப் போகிறோம்? ஹென்றி கிளாரென்ஸ், திய்ஸ்ஸன்,²⁴ டொனால்டு குத்திரி,²⁵ இன்னும் சிலர் பின்வரும் சாத்தியக்கூறுகளை அளித்துள்ளனர்:

(1) “பவுல் இந்த நிருபத்தை ஆசியா தேசமெங்கும் ‘உள்ளவர்களுக்கு’ ஒரு சுற்றறிக்கை நிருபமாக எழுதி, எந்த சபைக்கு என்று (1:1) குறிப்பிடாமல் பெயரைக் குறிப்பிட கோடிட்டு அதிலே எழுதப்படும் சபை பெயரை சேர்த்து மூல நகல் அனுப்ப ஒழுங்கு செய்திருக்கலாம்.” இந்த கோட்பாட்டின்படி, ஏறத்தாழ அனைத்து அதிகப்படியான நகல்களும் எபேசு சபையில் இருந்த மூலப் பிரதியில் இருந்து பிரதியெடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். எபேசு சபைக்கு எழுதப்பட்ட நிருபம் என்று அறியப்பட்டிருக்கக் காரணம் எபேசுவிலிருந்து அவை வறியோகிக்கப்பட்டதினாலேயே. “எபேசுவிலே” என்று (சில பிரதிகளில்) இல்லாமலிருக்கக் காரணம் சீனாய் ஆகமம் வாட்டிக்கன் ஆகமம் (மூலப்பிரதிகளின் முகவராயுள்ளவை), ஆகிய அவைகள் பின்னதான மொழிபெயர்ப்புகளுடன் சேர்க்கப்பட்டிருக்கலாம்.

(2) “நிருபம் லவோதிக்கேயாவுக்கு அனுப்பப்பட்டது.” இந்தக் கோட்பாடு கொலோசெயர் 4:16 ல் பவுல் லாவோதிக்கேயாவுக்கு எழுதின நிருபத்தை அவர்

குறிப்பிடுவதை அடிப்படையாகக் கொண்டது. அந்த நிருபத்தைக் குறித்து மேலும் விவரங்கள் நமக்குத் தெரியாது. மார்சியோன் எபேசியர் நிருபத்தை “லவோதிக்கேயாவுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபம்” என்றே குறிப்பிடுகிறார்.²⁶ ஆயினும், “எபேசவுக்குப் பதிலாக” “லவோதிக்கேயாவை” குறிப்பிடுகிற ஆதாரமான பிரதிகள் எதுவுமில்லை.

(3) “இந்த நிருபம் எல்லா இடங்களிலும் உள்ள அனைத்து சபையாருக்குமுரியது என்ற நோக்கில் எழுதப்பட்டது.” இன்று பொதுவாக, இது புதிய ஏற்பாட்டு நிருபங்கள் முழுவதையும் இப்படிச் சொல்லலாம், ஏனெனில், அவைகள் இன்றைய நாட்களிலுள்ள சபைகளுக்கும் நோக்கம் கொண்டவையே.

சீனாய் ஆகமம் மற்றும் வாட்டிக்கன் ஆகமம் ஆகியவற்றிலிருந்து “எபேசவிலே” என்பது விடப்பட்டு லவோதிக்கேயாவுக்கு எழுதப்பட்டதாக மார்சியோன் நம்புகிறார், உண்மையில் “எபேசவிலே” என்னும் பதம் மற்ற பிரதிகளிலும் பழங்கால மொழிபெயர்ப்புகளிலும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. ஆதி கால எழுத்தாளர்கள் இந்த நிருபம் எபேசு பட்டணத்திலிருந்து சபைக்கு எழுதப்பட்டதாக அறியப்பட்டிருந்தது என்பதைக் காட்டுகின்றனர். முடிவாகச் சொல்லின் இந்த நிருபம் எபேசவிலிருந்து சபைக்கு எழுதப்பட்டதென்றும், அதன் செய்தி எல்லா இடங்களிலும் இருக்கிற உள்ளூர் சபைகளுக்கும் எக்காலத்துக்கும் உரியது.

எழுதப்பட்ட நோக்கம்

இந்த நிருபத்தை எபேசியருக்கு பவுல் எழுதியதன் நோக்கம் கிறிஸ்துவுக்குள் சபையின் மூலமாக தேவனுடைய அநாதித் தீர்மானத்தின்படி நடப்பதை முன்வைப்பதுதான். இந்தப்பாடப் பகுதியின் திறவுகோல் வசனம் 1:9, 10 ஐயும் உள்ளடக்கியது. பவுல் இதைக் குறிப்பிடும்போது நியமத்தின்படி பரலோகத்திலுள்ளவைகளும் பூலோகத்திலுள்ளவைகளும் சகலமும் கிறிஸ்துவுக்குள் கூட்டப்படவேண்டும் என்றுதமக்குள் கொண்டிருந்த சித்தத்தின் இரகசியத்தை தேவன் அறிவித்தார் என்றார். மேலும் கிறிஸ்துவுக்குள் இருக்கும் ஆசீர்வாதங்களை பவுல் சுட்டிக் காட்டினார் (1:3-14) அத்துடன் இந்த சிலாக்கியங்களை பெரிதும் புரிந்து கொள்ளும்படியாக அவர்களுக்காக ஜெபம் செய்வதாகக் குறிப்பிட்டார் (1:15-23). தொடர்ந்து, தேவனுடைய செயலால் கிறிஸ்துவுக்குள் யூதருக்கும் புறஜாதிகளுக்கும் தேவனுக்குமிடையே அவர்கள் ஒருவருக்கொருவர் கொண்டுள்ள நட்புறவை அவர் புகழுகிறார் (2:1-22). பவுல் சவிசேஷத்தை அறிவிப்பதின் மூலம் யூதரும் புறஜாதியாரும் கிறிஸ்துவின் சாரீர்திற்குள் ஒன்றாக கொண்டு வரப்பட்டதை மிக உயர்வாகப் புகழுகிறார் (3:1-9). தமது திட்டத்தைத் தெரியப் பண்ணுவதற்கு சபையை தேவனுடைய கருவியாகவும் (3:10-13) அதன் ஊழியம் நிறைவேறும் பொருட்டு தாம் ஜெபிப்பதாகவும் குறிப்பிட்டார் (3:14-21).

நிருபத்தின் இரண்டாம் பகுதி - நடைமுறை பயன்பாட்டைக் குறித்து முன்பகுதியில் பேசிய பின்பு - கிறிஸ்துவுக்குள் தேவன் கொண்டுள்ள நோக்கத்தை நிறைவேற்றும்படி தமது வாசகர்களை வற்புறுத்துகிறார். அத்துடன் ஆரோக்கியமான உபதேசத்துடன் ஒன்றுபட்டு இருக்கும்படி அறிவுறுத்துகிறார் (4:1-6). சபை அதன் ஊழியத்தைச் செய்ய ஏதுவானவைகளை கிறிஸ்து

எப்படி அளித்துள்ளார் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டினார் (4:7-16) பழைய வாழ்க்கை முறையை களைந்து புதிய வாழ்க்கையை வாழ்வதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தினார் (4:17-5:21). புருஷனுக்கும் மனைவிக்கும், பெற்றோருக்கும் பிள்ளைகளுக்கும், வேலைக்காரருக்கும் எஜமானர்களுக்கும் விதிமுறைகளை அளிக்கிறார் (5:22-6:9). பிறகு தேவனுடைய சர்வாயுத வர்க்கங்களை தரித்துக் கொள்ள வேண்டிய தேவையையும் கிறிஸ்துவின் பெலத்தினால் பிசாசை எதிர்த்து நிற்க வேண்டியதையும் காட்டினார் (6:10-20), இறுதியாக, தீகிக்குவின் ஊழியத்தையும் (6:21, 22) தனது வாழ்த்துக்களையும் சொல்லுகிறார் (6:23, 24).

ஆகையால், பவுல் இதை எழுதுவதற்கான நோக்கத்தையும் முன்வைக்கிறார்: உலகத்தில் தேவனுடைய நோக்கத்தை கிறிஸ்துமூலமாகவும் சபையின் மூலமாகவும் அறிவிக்கும் பொருட்டாகவும் எபேசு கிறிஸ்தவர்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையில் தேவனுடைய நோக்கத்தை நிறைவேற்றவும் உற்சாகமூட்டுகிறார்.

மையக் கருத்துக்கள்

எபேசியர் நிருபத்தைப் பயிலும் மாணவர்கள், இந்தப் பாடத்தைப் படிக்க துவங்குவதற்கு முன், இந்த நிருபத்தில் அப்போஸ்தலன் கொடுத்துள்ள வித்தியாசப்பட்ட கருத்துக்களை கவனிப்பதன் மூலம் பயனடையக் கூடும்:

“உன்னதங்களில்.” “உன்னதங்களில்” எனும் வார்த்தை எபேசியரில் நான்கு முறைக் காணப்படுகிறது (1:3, 21; 2:7; 3:10; ஆங்கிலத்தில் ஐந்து முறை 6:12). இது ஒரு கிரேக்க வார்த்தையின் (epouranios) மொழி பெயர்ப்பு, உண்மையில் “பரலோகங்களில்” என்று இது அர்த்தப்படுகிறது.²⁷ “பரலோகங்களில்” கிறிஸ்துவுக்குள் சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களும் காணப்படும் (1:3), அங்கே கிறிஸ்து தேவனுடைய வலது பாரிசத்துக்கு உயர்த்தப்பட்டு சபைக்குத் தலையாக நியமிக்கப்பட்டார் (1:20, 21), அங்கே கிறிஸ்துவுக்குள்ளானவர்கள் உயர்த்தப்பட்டு அவருடனேகூட உட்காரவும் செய்தார்கள் (2:6), அங்கே தேவனுடைய நோக்கத்தை சபை மூலமாய் அறியப்பண்ணப்படும் (3:10), மற்றும் அங்கே சபை தனது சத்துருக்களோடே போராடும் (6:12). ஆகையால் சபை உயிர்த்தெழுதலுக்கும் கிறிஸ்துவின் இரண்டாம் வருகைக்கும் இடையிலே நிலைத்திருக்கிறது - அதாவது நடந்து முடிந்த ஒன்றுக்கும் இன்னும் நடக்காத ஒன்றுக்கும் இடையிலே தரித்திருக்கும். சபையானது உலகத்தில் இருக்கிறது மற்றும் உலகத்திற்குள் கட்டுண்டு இருக்கிறது, ஆகிலும் அது “பரலோகங்களிலே” ஆவிக்குரிய ரீதியில் செயல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. சபை சவிசேஷத்தை உலகத்துக்கு கொடுத்து உலகை மாற்ற வகை தேடுகையில், அது உலகைக் கடந்து நிற்கிறது. அது உலகத்திற்குரியது அல்ல, ஆனால் உலகிற்கு அப்பால் நீடித்திருப்பது.

“கிறிஸ்து.” கிறிஸ்தவர்கள் வாழும் செல்வாக்கு எல்லை கிறிஸ்து. “கிறிஸ்துவுக்குள்” என்னும் சொற்றொடரோ, அல்லது அதற்குச் சமமான சொற்களோ, எபேசியரில் சுமார் இருபத்தி மூன்று முறைக் காணப்படுகிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் விசுவாசமுடையவர்களாய் வாழ்ந்து கிறிஸ்துவுக்குள் சகல ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதங்களையும் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்று பவுல் காட்டினார். இந்த ஆசீர்வாதங்கள் தெரிந்துகொள்ளாதல், ஏற்றுக்கொள்ளாதல், மீட்டுக் கொள்ளாதல், மன்னிக்கப்படுதல், மற்றும்

தேவனோடு ஐக்கியம் ஆகியவற்றை உட்படுத்தியது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்களாகிய நம்மை தேவனுடைய சதந்தரராயும், பரிசுத்த ஆவியினால் முத்திரை போடப்பட்டவர்களாயும் இருக்கச் செய்கிறது. கிறிஸ்துவுக்குள் இருப்பவர்கள் தேவனுக்குச் சமீபமாயும், கிறிஸ்துவுடனேகூட பரலோகங்களிலே உட்கார்ந்திருக்கிறார்கள், தேவனுடைய புதிய சிருஷ்டிகளாயும், பிற கிறிஸ்தவர்களுடன் ஒப்புரவானவர்களாயும் தேவனுடைய மாளிகையாயும், தேவனுக்கு முன்பாக தைரியமுள்ளவர்களும், தேவனுடைய பெலத்தால் நிரப்பப்பட்டவர்களாயுமிருக்கிறார்கள். கூடுதலாக கிறிஸ்து சபைக்குத் தலையாக முன் நிறுத்தப்படுகிறார், அவரே சரீரத்துக்கும் இரட்சகராயிருக்கிறார். தேவனுடைய மாளிகையாகிய சபையில், மூலைக் கல்லாகவும், தேவனுடைய நோக்கத்தின் மையமாகவுமிருக்கிறார். அவர் தமது சபையின் ஊழியத்தின் வேலைகளைச் செய்ய ஏதுவாக்க சிலுவையில் அறையப்பட்டு, உயிர்த்தெழுந்து, மகிமையடைந்த கர்த்தராயிருக்கிறார். அவர் தமது மனைவியாகிய சபைக்கு புருஷனாகவும், அவர்மூலமாய் நாம் தேவனை மகிமைப்படுத்த ஏதுவானவராகவுமிருக்கிறார். கிறிஸ்துவே நாம் அன்பு கூரும் இலக்காக இருக்க வேண்டும் என்று காட்டி பவுலின் நிருபம் நிறைவு பெறுகிறது.

“சபை.” எபேசியரில் சபை “அவருடைய சரீரமாக” முன் நிறுத்தப்படுகிறது, கிறிஸ்து தலையாகவும், “அவருடைய நிறைவானதாகவும்” அது இருக்கிறது. (1:22, 23), சபையார் தேவனுடைய குடும்பமாக, “தேவனுடைய வீட்டாராயிருக்கின்றனர்” (2:19), பரிசுத்த ஆவி “வாசம் பண்ணும்” இடமாகவும் (2:20-22), கிறிஸ்துவின் மணவாட்டியாகவும் இருக்கிறது (5:23-33). (மேலும் காண்க 3:10, 21.) இந்தப் பதங்களை இவற்றோடு இணைப்பது என்பது வெகுதொலைவானது. இந்த படிப்பு நிறைவேற்றமடையும் போது அவைகளை முழுமையாக கூர்ந்து உணரமுடியும்.

“இரட்சிப்பு.” மனிதனுடைய பாவத்திலிருந்து அவன் இரட்சிக்கப்பட கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தின் மூலம் மீட்பும் பாவமன்னிப்பும் முன் வைக்கப்படுகிறது (1:7). மேலும், இரட்சிப்பு என்பது தேவனுடைய இரக்கம் கிருபை, மற்றும் அன்பு ஆகியவற்றால் கிடைக்கும் மீட்பு (2:1-7). தனிப்பட்டவர்களின் விசுவாசத்தைக் கொண்டு அது தேவனுடைய ஈவாக ஏற்றுக் கொள்ளப்படுகிறது (2:8-10). மனுஷனுக்கும் மனுஷனுக்குமிடையேயும் மனுஷனுக்கும் தேவனுக்குமிடையேயும் சமாதானத்தை உண்டு பண்ண வல்லவராகிய கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மூலம் இது வெற்றிகரமாக்கப் படுகிறது. எனவே இரட்சிப்பு, புறம்பான பாவியாக இருந்த ஒருவரின் விளைவு “ஒரு புது மனிதனாக” கிறிஸ்துவின் சரீரத்துக்குள் மாறுகிறான் (2:15). இந்த இரட்சிப்புதான் இரகசியமாக இருந்து இப்பொழுது சபையின் மூலமாக வெளிப்படுத்தப்பட்டு அறிவிக்கப்பட்டு வருகிறது, அதன் கடமையை நிறைவேற்ற தேவனால் வல்லமையளிக்கப்படுகிறது (3:1-21).

“நடத்தல்.” சபை - ஒரு சரீரமான ஜனங்கள் ஒருவருக்கொருவராக மற்றும் தேவனோடும் ஒப்புரவானவர்கள் - ஐக்கியத்துடன் நடந்து கொள்ள வேண்டுமென்று பவுல் காட்டினார் (4:1-16). அதன் அங்கத்தினர்கள் அவிசுவாசிகள் போல் இனியும் நடந்து கொள்ளக் கூடாது (4:17-32), அன்பிலே நடக்க வேண்டும் (5:1-6), “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாயும்” (5:7-

14), ஞானத்தோடும் (5:15-6:20) நடக்க வேண்டும். அதிகாரம் 4 லிருந்து 6 வரை விளக்கப்படுத்தப்பட்டுள்ள, கிறிஸ்தவ நடக்கை, அதிகாரம் 1 லிருந்து 3 வரை பவுல் குறிப்பிட்ட சபையைக்குறித்த நடைமுறை பயன்பாட்டோடு சம்பந்தப்படுத்தப்பட்டது. சபை எப்படி நடந்து கொள்ள வேண்டும், என்பதை அது வலியுறுத்துகிறது, இருள் நிறைந்த உலகத்திற்குத் தேவனுடைய வெளிச்சத்தைக் கொண்டு வந்து சாத்தானுடைய தந்திரங்களோடு சூழப்பட்டதை முறியடிக்க வேண்டும்.

புறக்குறிப்பு

- I. வாழ்த்துரை: விசுவாசமுள்ள பரிசுத்தவான்களுக்கு எழுதப்பட்ட நிருபம் (1:1, 2)
- II. மகிமையுள்ள சபையின் நோக்கம் (1:3-3:21)
 - A. சபையின் அனைத்து ஆவிக்குரிய ஆசீர்வாதமும் நோக்கமும் (1:3-14)
 - B. நிருபத்தைப் பெற்றவர்கள் சபையின் நோக்கத்தை ஆழமாய் அறிந்து கொள்ள பவுலின் ஜெபம் (1:15-23)
 - C. சபையின் நோக்கத்துக்குப் புறம்பே வாழ்வோரைக் குறித்த விளக்கம் (2:1-3)
 - D. இரட்சிப்புக்கான தேவனுடைய நித்தியத் தீர்மானம் (2:4-10)
 - E. கிறிஸ்துவின் இரத்தத்தினால் ஒப்புரவாகுதல் (2:11-13)
 - F. அவருடைய சரீரத்திற்குள் சாத்தியமாக்கப்பட்ட சமாதானம் (2:14-22)
 - G. புறஜாதிகளுக்கென பவுலின் சிறப்பு ஊழியம் (3:1-7)
 - H. தேவனுடைய ஞானம் தெரியப்படுத்தப்படுதல் (3:8-13)
 - I. வல்லமை, புரிந்து கொள்ளுதல், மற்றும் நிறைவுக்கான ஒரு ஜெபம் (3:14-21)
- III. சபையில் கைக்கொள்ளப்படுபவை (4:1-6:20)
 - A. “அழைக்கப்பட்ட அழைப்புக்கு பாத்திரவான்களாய் நடந்து ஆவியின் ஒருமையைக் காத்துக் கொள்ளுதல்” (4:1-3)
 - B. ஏழு மடங்கு ஐக்கியத்தைப் பெற்றிருத்தல் (4:4-6)
 - C. சபைக்கு கிறிஸ்து அளித்துள்ள ஈவைப் புரிந்து கொள்ளுதல் (4:7-16)
 - D. உள்ளத்திலே புதிதான ஆவியையுடையவர்களாகுதல் (4:17-32)
 - E. “கிறிஸ்துவின் மாதிரியைப் பின்பற்றி அன்பிலே நடந்து கொள்ளுதல்” (5:1-6)
 - F. “வெளிச்சத்தின் பிள்ளைகளாய் நடந்து கொள்ளுதல்” (5:7-14)
 - G. “ஞானத்தில் நடந்து கொள்ளுதல்” (5:15-6:20)
- IV. ஆசீர்வதித்தல்: சமாதானம் மற்றும் ஆறுதல் பெற ஆசீர்வதித்தல் (6:21-24)

பயன்படுத்துதல்

தேவனுடைய இரகசியம்

உலகத்தோற்றத்துக்கு முன்பே, தேவன் மனிதனை சிருஷ்டிக்கும் திட்டத்தைக் கொண்டிருந்தார். அவருடைய அளவிடப்படாத அநந்த ஞானத்தால், மனுஷன் முரட்டாட்டம் உள்ளவனாவான் என்றும் ஏதேன் தோட்டத்தில் அவனுடைய உரிமையுள்ள ஸ்தானத்தை இழந்து போவான் என்றும் அவர் அறிந்திருந்தார். ஆகையால், மனுஷனை அவனுடைய முரட்டாட்டத்தின் விளைவுகளிலிருந்து அவனை மீட்பதற்கு தேவன் ஒரு திட்டத்தையும் வகுத்திருந்தார்.

மனுஷனுடைய வீழ்ச்சியைக் குறித்து முன்னறிவும் தேவன் முன்குறித்த மீட்பின் திட்டமும் தேவதூதர்களின் சேனைக்குக்கூட தெரியாமல் இரகசியமாகக் காக்கப்பட்டிருந்தது. தேவனுடைய திட்டம் வெளியாக்கப்பட்டபோது அவர்கள் ஆச்சரியத்தோடு கவனிக்க மட்டுமே முடிந்தது.

ஒரு நேரத்தில் தேவன் இஸ்ரவேல் தேசத்துடன் ஒரு உடன்படிக்கையைச் செய்தார், ஆனாலும் தேவனுடைய செயலின் உண்மையான பொருளை அவர்கள் அறியாதபடிக்கு அவர்களுடைய கண்களுக்கு மறைவாயிருந்தது. கிறிஸ்துவின் நாட்களில் கூட, அந்நாட்களில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்த நன்கு கற்றறிந்த மதத் தலைவர்கள் தேவன் இஸ்ரவேலர் மூலம் எதை சாத்தியமாக்கப் போகிறார் என்று இன்னமும் புரியாதவர்களாயிருந்தனர்.

ஒரு நாள் இயேசுவின் சீஷர்கள் அவரிடம், “ஏன் அவர்களோடே உவமைகளாகப் பேசுகிறீர்?” என்று கேட்டார்கள், அவர் அவர்களுக்கு மறுமொழியாக, “பரலோக ராஜ்யத்தின் ரகசியங்களை அறியும்படி உங்களுக்கு அருளப்பட்டது, அவர்களுக்கோ அருளப்பட வில்லை,” என்றார் (மத்தேயு 13:10, 11). “இரகசியங்கள்” என்பதற்குப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள வார்த்தை கிரேக்க மொழி (*mustērion*), யிலிருந்து வந்த வார்த்தை ஒரு காலத்தில் மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்த ஏதோ ஒன்று இப்பொழுது வெளியாக்கப் பட்டுள்ளது என்று சுட்டிக்காட்டுகிறது. எனவே, ஒரு “இரகசியம்” என்பது அந்தரங்கமாயிருந்த ஒன்று இப்பொழுது வெளிப்படையான அறிவிற்குக் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளது. கீழ் வருமாறு நாம் வாசிக்கிறோம்,

ஆதிகாலமுதல் அடக்கமாயிருந்து இப்பொழுது தீர்க்கதரிசன ஆகமங்களினாலே அநாதிதேவனுடைய கட்டளையின்படி வெளியரங்கமாக்கப்பட்டதும், சகல ஜாதிகளும் விசுவாசத்திற்கு கீழ்ப்படியும்படிக்கு அவர்களுக்கு அறிவிக்கப்பட்டதுமாயிருக்கிற இரகசியத்தை வெளிப்படுத்துகிறதான, இயேசு கிறிஸ்துவைப் பற்றிய பிரசங்கமாகிய என் சவிசேஷத்தின்படியே உங்களை ஸ்திரப்படுத்த வல்லவரும், தாம் ஒருவரே ஞானமுள்ளவருமாயிருக்கிற தேவனுக்கு இயேசு கிறிஸ்துவின் மூலமாய் என்றென்றைக்கும் மகிமை உண்டாவதாக. ஆமென் (ரோமர் 16:25-27).

இந்த இரகசியங்கள், “பரிசுத்தமான மறைபொருள்,” ஒரு காலத்தில் மறைக்கப்பட்டிருந்து இப்பொழுது வெளியரங்கமாக்கப்பட்டது

என்பது என்ன?

(1) அது

மேலும், சகோதரரே, நீங்கள் உங்களையே புத்திமாண்களென்று எண்ணாதபடிக்கு ஒரு இரகசியத்தை நீங்கள் அறிய வேண்டுமென்றிருக்கிறேன்; அதென்னவெனில், புறஜாதியாருடைய நிறைவு உண்டாகும் வரைக்கும் இஸ்ரவேலில் ஒரு பங்குக்குக் கடினமான மனதுண்டாயிருக்கும் (ரோமர் 11:25).

யூதர்கள் தங்களுடைய மேசியாவை புறந்தள்ளுவார்கள் என்று ஒருபோதும் கற்பனை கூட செய்திருக்கவில்லை. அவருடைய வருகைக்காக அவர்கள் ஏங்கிக் கொண்டிருந்தார்கள். யூதர்களின் தாய்மார்கள் தன்னுடைய மகளை அந்தக் கிறிஸ்துவாக இருக்க வேண்டும் என்று நம்பினார்கள், கடைசியாகத் தமது மேசியாவை அனுப்பும்போது, யூதர்கள் அவரைப் புறந்தள்ளுவார்கள் என தேவனுக்குத் தெரியும். இதுவே தேவனுடைய பரிசுத்த இரகசியங்களில் ஒன்று.

(2) மறு அவதாரமான தேவனின் இரகசியம்.

அவர்களுடைய இருதயங்கள் தேற்றப்பட்டு, அவர்கள் அன்பினால் இணைக்கப்பட்டு, பிதாவாகிய தேவனுக்கும் கிறிஸ்துவுக்கும் உரிய இரகசியத்தை அறிந்து கொள்ளுகிற உணர்வின் பூரண நிச்சயத்தினுடைய எல்லா ஐசுவரியத்திற்கும் உரியவர்களாகவேண்டுமென்றே இப்படி, விரும்புகிறேன் (கொலோசெயர் 2:2; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது; காண்க எபேசியர் 1:9).

யூதர்கள் ஒரு பெரிய இராணுவத்தலைவரை, ஜனங்களை சுற்றிலுமிருக்கிற தேசங்களின் கொடுங்கோன்மையிலிருந்து மீட்டெடுக்கும் ஒரு அரசியல் இராட்சகரை எதிர்பார்த்துக் காத்திருந்தனர். தங்களுடைய மேசியா ஒரு மனிதமாயிசத்தைக் கொண்ட தெய்வமாயிருப்பார் என்று அவர்கள் ஒருபோதும் கனவு கூட காணவில்லை! உலகத் தோற்றத்துக்கு முன்னே தேவன் எல்லாவற்றையும் திட்டம் பண்ணியிருந்தார்; ஆகிலும் இயேசுவின் உயிர்த்தெழுதல் வரைக்கும் அது மறைத்து வைக்கப்பட்டிருந்தது. இப்பொழுது அது வெளிப்படையாக அறிவிக்கப்பட இயலும்: மேசியா என்பது மனித சாரீரத்தில் வந்த தேவனேயன்றி வேறல்ல.

(3) உள்ளே வாசம் பண்ணும் கிறிஸ்துவின் இரகசியம்.

உங்கள் பொருட்டு தேவனால் எனக்கு அளிக்கப்பட்ட உத்தியோகத்தின் படியே நான் அந்தச் சபைக்கு ஊழியக்காரனானேன். புறஜாதிகளுக்குள்ளே விளங்கிய இந்த இரகசியத்திலுள்ள மகிமையின் ஐஸ்வரியம் இன்னதென்று, தேவன் தம்முடைய பரிசுத்தவான்களுக்குத் தெரியப்படுத்தச் சித்தமானார்; கிறிஸ்துவானவர் மகிமையின் நம்பிக்கையாக உங்களுக்குள் இருப்பதே அந்த இரகசியம் (கொலோசெயர் 1:26, 27; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

யூதர்கள் மேலும் எருசலேமில் தாவீதின் மாம்ச சிங்காசனத்திலே வீற்றிருக்கத்தக்க ஒரு மேசியாவை எதிர்பார்த்திருந்தார்கள், ஆனால் தேவனோ எப்பொழுதும்

தமது மேசியா தமது ஜனங்களின் இருதயங்களாகிய சிங்காசனத்தில் உட்கார்ந்து அவர்களுக்குள் ஜீவிக்கிறதை விரும்பினார். இந்த உண்மையை எந்த தீர்க்கதரிசியும் முன்கூட்டி காணவில்லை. இதுவும் தேவனுடைய பரிசுத்த இரகசியங்களில் மற்றொன்று, இது ஒரு காலத்தில் தேவனுடைய இருதயத்தில் மறைந்திருந்தது இப்பொழுது வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

(4) அழிவில்லாமையின் இரகசியம்.

இதோ, ஒரு இரகசியத்தை உங்களுக்கு அறிவிக்கிறேன்; நாமெல்லாரும் நித்திரையடைவதில்லை; ஆகிலும் கடைசி எக்காளம் தொனிக்கும் போது, ஒரு நிமிஷத்திலே, ஒரு இமைப்பொழுதிலே, நாம் எல்லாரும் மறுபுறமாக்கப்படுவோம். எக்காளம் தொனிக்கும், அப்பொழுது மரித்தோர் அழிவில்லாதவர்களாய் எழுந்திருப்பார்கள்; நாமும் மறுபுறமாக்கப்படுவோம். அழிவுள்ளதாகிய இது அழியாமையையும், சாவுக்கேதுவாகிய இது சாவாமையையும், தரித்துக் கொள்ளவேண்டும் (1 கொரிந்தியர் 15:51-53; வலியுறுத்தல் சேர்க்கப்பட்டது).

கிரேக்கர்கள் சரீரம் தீமையானதும் மரணம் ஒரு மனிதனுடைய ஆத்துமாவை சரீரம் எனும் வீட்டுச் சிறையிலிருந்து விடுதலை செய்கிறது என்றும் நம்பினார்கள். அந்த எண்ணத்தை பவுல் முறியடித்து, ஒரு நாளில் தேவன் எல்லா மனுஷருக்கும் அழிவில்லாத சரீரத்தைக் கொடுப்பார் என்று தர்க்கித்தார். இயேசு கிறிஸ்துவின் மாமிச உயிர்த்தெழுதல் மூலம், மனிதனுடைய அழியாமையின் இரகசியத்தை தேவன் வெளிப்படுத்தினார்.

(5) கிறிஸ்துவின் சரீரத்தைக் குறித்த இரகசியம்.

தன் சொந்த மாமிசத்தைப் பகைத்தவன் ஒருவனுமில்லையே; காத்தர் சபையைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறதேபோல ஒவ்வொருவனும் தன் மாமிசத்தைப் போஷித்துக் காப்பாற்றுகிறான். நாம் அவருடைய சரீரத்தின் அவயவங்களாயும்... இருக்கிறோம்... இந்த இரகசியம் பெரியது; நான் கிறிஸ்துவைப் புற்றியும் சபையைப் புற்றியும் சொல்லுகிறேன் (எபேசியர் 5:29-32; வலியுறுத்துதல் சேர்க்கப்பட்டது).

நாம் அறிந்தவைகளைக் கொண்டு வாழுகிறோம், தேவனுடைய மகத்தான இரகசியங்களில் ஒன்றை நமது சமுதாயம் அறியும்படி செய்கிறோம், நாம் கிறிஸ்துவின் சரீரமாக மாறி அவருடைய நோக்கத்திற்கென உலகத்தில் சாதனை படைப்பதே அந்த இரகசியம்.

கிறிஸ் புல்லார்டு

குறிப்புகள்

¹John Banister, "Messages of the Books of the New Testament," in Fort Worth Christian College Lectures (1962): 152. ²ரோமரிலிருந்து பிலேமோன் வரை சொல்லப்பட்டுள்ள வாழ்த்துக்களை ஒப்பீடு. வாழ்த்துக்களை ஒப்பீடுக பவுல் அவ்வப்போது தன்னையே குறிப்பிட்டு நிருபங்களில் எழுதுகிறார்: காண்க 2 கொரிந்தியர் 10:1; கலாத்தியர் 5:2; கொலோசெயர் 1:23; 1 தெசலோனிகேயர் 2:18; பிலேமோன் 9. மேலும் பவுலின் பெயருடன் முடிகிற எல்லா நிருபங்களையும் ஒப்பீடுக: 1 கொரிந்தியர் 16:21; கொலோசெயர் 4:18; 2 தெசலோனிகேயர் 3:17; பிலேமோன் 19. ³Donald Guthrie, New

Testament Introduction (N.p.: Tyndale Press, 1970; reprint, Downers Grove, Ill.: Inter-Varsity Press, 1974), 479–80. ⁴Henry Clarence Thiessen, *Introduction to the New Testament* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1943), 240. ⁵Charles Smith Lewis, “Epistle to the Ephesians,” in *The International Standard Bible Encyclopedia*, ed. James Orr (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1960), 2:959. ⁶*Ibid.*, 956. ⁷Guthrie, 480; Harold W. Hoehner, *Ephesians: An Exegetical Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Baker Academic, 2002), 2–6; and Peter T. O’Brien, *The Letter to the Ephesians*, *The Pillar New Testament Commentary* (Grand Rapids, Mich.: Wm. B. Eerdmans Publishing Co., 1999), 4. ⁸மேலும் தகவலறிய, ஹோனெரின் பவுல் எழுதினதை எதிர்த்தும் ஆதரித்தும் 1519 லிருந்து 2001 வரை எழுதினவைகளை வரைபடம் மூலம் ஒப்பிட்டுப்பார்க்கவும் (Hoehner, 9–18). ⁹Thiessen, 240–41. ¹⁰பவுல் 1 கொரிந்தியர் 16:21 லும் கொலோசெயர் 4:18 லும், “என் சொந்தகையால்” வாழ்த்துரை எழுதினதாகச் சொன்னார், இந்த இரண்டு நிருபங்களின் இதரப்பகுதியை இவர் சொல்லச் சொல்ல வேறொருவர் எழுதியிருக்க வேண்டும்.

¹¹பழைய ஏற்பாட்டுச் சுவடிகளை எழுதினவர்களாகக் கருதப்படும் புத்தகங்களை “கள்ள எழுத்துக்கள்” என்று அழைக்கப்பட்டது, அவை நன்கு அறியப்பட்ட, யூத்தின் அடிப்படையில் கொடுக்கப்பட்ட பெயர்கள். ¹²சிறை நிருபங்கள் எழுதப்பட்டதற்கான வேறே சிறைவைக்கப்பட்டதற்கான சாத்தியக் கூறுகள் கூறப்படுகின்றன. வேறு இரண்டு முறை எபேசலில் பவுல் இருக்கையில் (கி.பி. 55; நடபடிகள் 20:17, 31), அல்லது செசரியாவில் (கி.பி. 58; நடபடிகள் 24:27). ரோம சிறையிருப்புக்குறித்து மேலும் விவாதத்திற்கு காண்க Peter T. O’Brien, *Colossians, Philemon*, *Word Biblical Commentary*, vol. 44 (Waco, Tex.: Word Books, 1982), xlix–liv; and Owen D. Olbricht and Bruce McLarty, *Colossians and Philemon*, *Truth for Today Commentary* (Searcy, Ark.: Resource Publications, 2005), 8–9, 494. ¹³Guthrie, 472–78. ¹⁴பெரும்பாலான விரிவுரையாளர்கள் பிலேமோன் கொலோசே பட்டணத்தில் வாழ்ந்து கொண்டிருந்தான் என்றும், ஆனால் அவனுடைய சொந்த ஊர் லவோதிக்கேயா என்றும் ஒரு தர்க்கம் ஏற்பட்டுள்ளது. அது உண்மையானால், பிலேமோனுக்கு எழுதின நிருபம் லவோதிக்கேயாவுக்கு எழுதினதாக இருக்கலாம் இதைத்தான் கொலோசெயர் 4:16 ல் பவுல் குறிப்பிடுகிறார். (Thiessen, 236–37.) ¹⁵*Ibid.*, 235. ¹⁶*Ibid.*, 233. ¹⁷William Barclay, *Letters to the Seven Churches* (Nashville: Abingdon Press, 1957), 15. ¹⁸எபேசுப் பட்டணத்திலிருந்து வேட்டைப் பெண் தெய்வத்தைக் குறித்த சமய மரபுகள் குறித்து மேலும் அறிய, காண்க Richard Oster, “The Ephesian Artemis as an Opponent of Early Christianity,” *Jahrbuch für Antike und Christentum* 19 (1976): 24–44; and concerning the cultic significance of the image, see Oster, 28. ¹⁹Frank J. Goodwin, *A Harmony of the Life of St. Paul* (Grand Rapids, Mich.: Baker Book House, 1951; reprint, Ann Arbor, Mich.: Cushing-Malloy, 1973), 35, 87. ²⁰Guthrie, 65–66.

²¹Thiessen, 242. ²²Guthrie, 509. ²³Andrew T. Lincoln, *Ephesians*, *Word Biblical Commentary*, vol. 42 (Dallas: Word Books, 1990), 1. ²⁴Thiessen, 243–44. ²⁵Guthrie, 510–12. ²⁶Thiessen, 244; Guthrie, 480. ²⁷Ethelbert W. Bullinger, *A Critical Lexicon and Concordance to the English and Greek New Testament* (London: Samuel Bagster and Sons, n.d.; reprint, Grand Rapids, Mich.: Zondervan Publishing House, Regency Reference Library, 1975), 365; see also Walter Bauer, *A Greek-English Lexicon of the New Testament and Other Early Christian Literature*, 3d ed., rev. and ed. Frederick William Danker (Chicago: University of Chicago Press, 2000), 388.